

И смъртта е потребна.

(Чехска народна приказка),

Кжсно по вечера на портата на един ковач похлопали двама пжтника и помолили да им даде подслон да пре-нощуват.

Ковача ги приел любезно, поканил ги в стаята си и ги нагостил.

— Изглежда, че вие сте уморени, казал той. Не е чудно: днес беше много горещо. Легнете на моето легло и се наспете хубавичко, а пжк аз ще ида на хармана.

Ковача казал на пжтниците „лека нощ“ и излязжл.

На утринта той пак нахранил пжтниците, дал им хляб за в пжт и на изпращане им казал:

— Отсрамах ви се според силите си; бждете и на това благодарни.

Щом пжтниците прекрачили прагжт, единият от тях држпнал другаря си за ржката и му пришепнал:

— Нима няма да се отблагодарим на този добжр човек?

— Небесната награда е по-добра от земната, отговорил другаря му. Но веднага след това той се обжрнал кжм ковачжт и му казал:

— Пожелай три неща и те ще бждат изпжлнени.

— Щом това е волята ти, отговорил ковача, направи така, че да преживея сто години и да бжда здрав тжй, както ме виждаш сега.

— Да бжде! казал пжтника. — Друго?

— Друго ли? продължил ковача, като се позамислил... Право да си кажа, и сега не сжм зле. От занаята добре преживявам. Но щом желает, направи така, че никога да не оставам без работа.

— Така да бжде! — Друго?

Мислил, мислил ковачжт и не можал друго да измисли, па, най-после, казал — ни в клин ни в ржжав:

— Нека всеки, който седне на този стол, да не може да стане от него, додето аз сам не го пусна.

— Така да бжде!

Пжтниците отминали, а ковача се вжрнал в работилницата и се заловил на работа.

И всичко вжрвяло тжй, както той пожелал. Без работа никога не оставал, а сжс здравето си не могжл да